

In memoriam

GOJKO DRAČA

(4. kolovoza 1932. – 12. svibnja 2010)



Mnoge životne, egzistencijalne ovozemaljske niti ostat će nam nepoznate koliko god se mi s njima borili i željeli ih u cijelosti dešifrirati uz pomoć znanosti. Život je za nas obične smrtnike u mnogočemu tajnovit, od samoga začeća pa do smrti, iznad svega izazovan u mnogim svojim sastavnicama. Bio je toga svjestan i profesor Gojko Drača.

Iskreno, sve nas i mene osobno, iznenadila je neočekivana Gojkova smrt, jer smo negdje u podsvijesti, mi njegovi poznanici i prijatelji, mislili kako će Gojko doživjeti duboku starost. Imali smo pri tome na umu njegovu duhovnu i tjelesnu kondiciju, njegovu uspješno hrvanje u životu sa svim očekivanim i neočekivanim iznenađenjima. No, "čovjek snuje a Bog određuje"...

Gojko Drača je rođen 4. kolovoza 1932. u Kosovcu, općina Okučani, kotar Nova Gradiška. Osnovnu školu je završio u Okučanima 1943, potom se upisao u gimnaziju u Novoj Gradiški, tijekom prvog polugodišta iste godine zbog preseljenja nastavlja I. razred u gimnaziji u Slavonskom Brodu, da bi gimnaziju završio u Novoj Gradiški 1951. godine.

Iste godine je upisao studij geologije u Zagrebu koji, kako Gojko ističe u svojoj autobiografiji: *napuštam zbog bolesti i prelazim na Višu pedagošku školu u Zagrebu, koju sam završio 1956., točnije 22. II. 1956. sam diplomirao.*

Nakon diplomiranja predavao je 6 mjeseci u osmogodišnjoj školi u Okučanima, potom služenje JNA, a od 1. rujna 1957. radio je kao nastavnik na I. osmogodišnjoj školi u Slavonskom Brodu, koja se 1. veljače 1958. podijelila na I. i VI. narodnoosmogodišnju školu. Gojko je nastavio predavati u VI. narodnoosmogodišnjoj školi, bivšoj "I.L. Ribar", danas "Bogoslav Šulek".

Od 1. rujna 1961. radio je u Muzeju radničkog i NOP-a Slavonije.

Dana 1. kolovoza 1962. godine postavljen je za direktora Historijskog arhiva u Slavonskom Brodu, na kojoj je dužnosti bio do 1. ožujka 1991. godine, za-

tim je nastavio raditi u našem Arhivu do umirovljenja 1. rujna 1992. godine na mjestu voditelja Odjela za sređivanje i obradu arhivskog građiva.

U više navrata biran je u Upravni odbor Društva arhivskih radnika Hrvatske (danas je to Hrvatsko arhivističko društvo), a u jednogodišnjem mandatu bio je i predsjednik ovog Društva. Za dugogodišnji i uspješan rad u arhivskoj struci dobio je Zlatnu značku Društva arhivskih radnika. Radeći u Arhivu diplomirao je geografiju na Prirodno-matematičkom fakultetu Univerziteta u Novom Sadu 1975. godine.

Pored direktorskog rada u Arhivu, bio je aktivan i u kulturno-prosvjetnoj djelatnosti bivše SO Slavonski Brod te obavljao dužnost predsjednika Općinskog fonda za kulturu, predsjednika Izvršnog odbora Zajednice za kulturu, člana Predsjedništva SIZ-a kulture SO Slavonski Brod – i predsjednika istoga u jednogodišnjem mandatu. Bio je član mnogih odbora prilikom obilježavanja značajnih događaja i ličnosti i brojnih kulturnih manifestacija, aktivan u Ferijalnom savezu Hrvatske kao predsjednik Kotarskog i Općinskog odbora Ferijalnog saveza, a u dva mandata i član Izvršnog odbora Ferijalnog saveza Hrvatske u Zagrebu.

Bio je aktivan i u DPO: u dva mandata je bio biran za odbornika SO Slavonski Brod, a više puta biran u Predsjedništvo OKSSRN, član Predsjedništva Međupćinske konferencije SSRN Osijek, član Općinskog komiteta SKH Slavonski Brod i njegov predsjednik u jednogodišnjem mandatu (1984-1985), član Općinskog vijeća Saveza samostalnih sindikata i član Republičkog vijeća SSSH.

Za svoj uspješan rad odlikovan je Ordenom zasluga za narod sa srebrnom zvijezdom, Plaketom SO Slavonski Brod, a uz to je bio i dobitnik brojnih priznanja i diploma.

Mi djelatnici Arhiva, kao i naše kolegice i kolege u ostalim arhivima, pamtimo ga kao osobu koja je profesionalno korektno obavljala svoj posao. Gojko je uvijek pri tome znao pokazati i neočekivani smisao za humor, bio je prepoznatljiv po riječima podrške djelatnicima Arhiva i mnogima drugima kolegama i kolegicama iz drugih arhiva, a postojala je i "neka tajna veza" između njega i brodskih franjevac, kakva? – samo dragi Bog zna, ponešto i oci franjevci iz Franjevačkog samostana u Slavonskom Brodu!

Gojko je i nakon umirovljenja svako malo navraćao u Arhiv, više nego svi bivši djelatnici zajedno. Radovao se svim zbivanjima u Arhivu, u kojima je sudjelovao zajedno sa svojom Ivanom. Osobito je s ponosom želio prisustvovati na svečanoj sjednici Gradskog vijeća Slavenskog Broda 14. svibnja 2010. (toga dana je Gojko pokopan!), na kojoj je naš Arhiv dobio Grb Grada Slavenskog Broda povodom 50. godišnjice. U tih proteklih 50 godina Arhiva i naš Gojko je ugradio dobar dio sebe.

U našim susretanjima često se prisjećao svih onih koji su dio svoga radnog vijeka proveli u Arhivu, posebno Anice Pokopčić, Rude Helija, Ace Đaniša,

Zdravka Krnića, Maria Zorca, Josipa Čalića-Čage, i tolikih drugih, a nije pri tome zaboravio i mnoge druge kulturne djelatnike grada Broda kao npr. Anđelka Barbića, Krešimira Šimića, Niku Bogdanovića, Ivana Seitza, Krunoslava Kerna, Nedjaljka Marka Pandžića, Ivana Jelića-Bazilike...

Zahvalni Gojku za sve ono što je činio za dobrobit našega Arhiva i kulture našega Grada i bivše SO, citirat ću misao norveškog književnika Trygve Gulbrandsena iz njegovog djela "I vječno pjevaju šume" – *Ima neka moć u dobrim ljudima, oni su jaki i poslije smrti. Događa se da i dalje žive po svojim riječima i djelima, a najviše po dobroti svoga srca.* Njegova sahrana, i njegov svekoliki život, potvrda su ovoga citata u čijem kontekstu se nedvojbeno može iščitavati i Gojkova osobnost dok koračaše u ovozemaljskom svijetu.

Za sve što je dobro činio neka mu je vječna slava, laka brodsko-slavonska i hrvatska zemlja!

Ivan Medved